

عنوان مقاله:

معماری و پیوستگی فضایی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و سومین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه بنیانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده ی هنر و معماری، دانشگاه شیراز

کاظم معمارضیا - عضو هیئت علمی و استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

امین حبیبی - عضو هیئت علمی و استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

کاوه فتاحی - عضو هیئت علمی و استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در طراحی معماری فضاهای رابطی وجود دارد که نقش آنها ایجاد تعادل در پیوند بین عناصر معماری است. مهمترین این فضاها، فضاهایی هستند که به خاطر ماهیت خود بین فضای داخلی بنا و فضای باز ارتباط و پیوستگی ایجاد می کنند. هدف از ارائه ی این مقاله شناسایی و بیان نقش فضاهای بینابین در طراحی معماری و چگونگی ایجاد پیوستگی بین فضاها به خصوص فضای باز و بسته است. یک مکان تعدیل کننده ی سلسله مراتب دسترسی از فضایی به فضای دیگر است، به نحوی که پیوندی برقرار کند و نتیجه ی آن فضایی یکپارچه باشد. در این مقاله با بررسی عوامل ایجاد پیوستگی در طراحی معماری به معرفی فضاهای ارتباط دهنده پرداخته شده و با مرور نظر صاحب نظران در نهایت ویژگی هایی که این فضاها باید داشته باشند را بیان کرده است.

کلمات کلیدی:

فضا، پیوستگی، فضای بینابین، فضای باز و نیمه باز، فضای ارتباط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/434720>

